וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם כו'

«وبكّر لابان (לבן, Lavan) في الصباح، وقبّل أبناءه وبناته»

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية
/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayeitzei/5

1 **וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם כו׳. הנה כתיב לך ה׳ הגדולה והגבורה כו׳.**

«ونهض لابان (**לבן**) باكرًا في الصباح، وقبّل أبناءه وبناته وباركهم، إلخ».

בלשון נקבה שהם בחי׳ מקבלים מאור א״ס ב״ה כי באור א״ס ב״ה בעצמו לא שייך לשון גדולה שבמקום גדולתו כו׳.

والآن، ورد: «لك يا **ה׳** العظمة والقوة، إلخ»، بصيغة المؤنث؛ لأنهما في مرتبة التلقّي من النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، المبارك تعالى؛ إذ لا ينطبق وصف «العظمة» على النور اللانهائي، المبارك تعالى، نفسه، لأن «في موضع عظمته، إلخ».

2 **והנה גדולה היא מדת אברהם וכמ״ש ואגדלה שמך. וזהו שאומרים אלקי אברהם כו׳ ושבחו של הקב״ה הוא שכך ענוותנותו ית׳ כו׳ שנמשך ונתפשט אור א״ס ב״ה כ״כ** [כל כך] **עד שיהיה שורה ומתגלה במדת אברהם אוהבי כו׳.**

والآن، فالعظمة هي صفة إبراهيم (**אברהם**)، كما ورد: «وأجعل اسمك عظيماً». وهذا هو [معنى] ما نقوله: «**אלקי אברהם**، إلخ». والثناء على **ה׳** (**קב״ה / קודשא בריך הוא**, kudsha brich hu) هو أن هذا هو تواضعه، تبارك، إلخ: أن النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك، يُستمدّ إلى الأسفل ويمتدّ إلى حدّ بعيد، حتى يحلّ وينكشف في صفة إبراهيم، «الذي يحبني»، إلخ.

3 **והנה האבות הן הן המרכבה שהיו כל ימיהם בבחי׳ בטול כו׳ ועי״כ** [ועל ידי כך] **זכו להשראת השכינה אור א״ס ב״ה בגילוי ממש שיהיה אור א״ס ומדותיו הם המתגלים בנפשם אברהם אוהבי ופחד יצחק כו׳.**

والآن، فالآباء هم أنفسهم المركبة، إذ قضوا جميع أيامهم في حال من إبطال الذات (**ביטול**, bittul)، إلخ؛ وبذلك استحقوا حلول الحضور الإلهي (**שכינה**, Shechinah)، أي النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، مباركٌ هو، في ظهور فعلي، حتى إن الذي انكشف في نفوسهم كان النور اللانهائي وصفاته: «إبراهيم (**אברהם**)، الذي يحبني»، و«خشية إسحاق (**יצחק**)»، إلخ.

4 **והן הן מדות גדולותיו וגבורותיו של הקב״ה עצמו שנמשך ונשתלשל למטה על ידיהם להיות גילוי אור א״ס ב״ה בכלל נפשות ישראל בבחי׳ גילוי ממש ולא במחשבה בעלמא שכל ישראל מאמינים בני מאמינים כו׳**

وهذه هي بعينها صفات عظمة **ה׳** وقوته، هو نفسه، التي جُذبت وانحدرت متسلسلةً إلى الأسفل بواسطتها، لكي ينكشف النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، في نفوس إسرائيل كلها، انكشافًا فعليًا، لا في الفكر فحسب، إذ إن جميع إسرائيل «مؤمنون أبناء مؤمنين»، إلخ.

כי המחשבה היא ברשותו של אדם אל כל אשר יחפוץ יטנו והחפץ ימלא את לבו ומחשבתו להטותה פעמים כך ופעמים כך.

فالفكر داخل في نطاق سيطرة الإنسان: «إلى كل ما يشاء يوجّهه»؛ والرغبة تملأ قلبه وفكره لتوجّه فكره تارةً إلى هذا الجانب وتارةً إلى ذاك.

5 **וצריך שיהיה החפץ והרצון תקוע במקום נאמן והוא ע״י הדעת והכרה בבחי׳ הרגשה כאלו רואה כו׳ וכמארז״ל** [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **על אברהם אבינו ע״ה** [עליו השלום] **שהכיר את בוראו כו׳.**

ويجب أن تكون الرغبة والإرادة راسختين «في موضع أمين»، وذلك من خلال المعرفة (**דעת**, Daas) والإدراك، إدراكًا محسوسًا، كأن المرء يرى، وما إلى ذلك؛ كما قال حكماؤنا، **ז״ל**، عن أبينا إبراهيم (**אברהם**)، **ע״ה**، إنه عرف خالقه، وما إلى ذلك.

אך המשכת גילוי זה מבחי׳ מעלת ומדרגת האבות עצמם כו׳ כי האבות היו בבחי׳ מרכבה דאצי׳ דאיהו וגרמוהי חד ולא כל נפש תוכל שאת גילוי זה.

غير أن إنزال هذا الكشف من مستوى الآباء أنفسهم ومرتبتهم، وما إلى ذلك، [ليس في متناول كل نفس]؛ فالآباء كانوا مركبةً لعالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، حيث «هو وأوعيته» (**איהו וגרמוהי**, ihu vegarmohi) واحد، ولا تستطيع كل نفس احتمال هذا الكشف.

אבל להיות גילוי זה נמשך ונשתלשל בבי״ע ששם מושרשות נפשות כלל ישראל הוא ע״י בחי׳ ומדרגת השבטים

أما لكي يُنزَّل هذا الكشف ويتدرّج في عوالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، والتكوين (**יצירה**, Yetzirah)، والفعل (**עשיה**, Asiyah)، حيث تتجذر نفوس جميع إسرائيل، فإن ذلك يكون من خلال مستوى الأسباط ومرتبتهم.

כי שבט הוא לשון המשכה כמו כוכבא דשביט וגם לשון שבט וענף מן האילן הגדול שהם בבחי׳ מרכבה לעלמא דאתגליא בבחי׳ (הים)

فلفظة «السِّبط» (**שבט**, shevet) تدل على معنى الإمداد، كما في التعبير الآرامي «المذنّب» (**כוכבא דשביט**, kochva deshavit)، وتدل أيضًا على العصا والغصن من الشجرة العظيمة.

עמד על י״ב בקר הם בחי׳ י״ב שבטים כנגד ארבע חיות המרכבה פני אדם כו׳

إذ إنهم مركبة للعالم الظاهر (العالم المكشوف، **עלמא דאתגליא**, alma de'isgalya)، على صورة «البحر القائم على اثني عشر ثورًا»؛ وهذه هي الأسباط الاثنا عشر، المناظرة للمخلوقات الحية الأربع (**חיות**, Chayos) في المركبة، ومنها وجه إنسان، وما إلى ذلك.

וכל א׳ כלול מג׳ אבות הרי י״ב ומשם נמשך השפעת והמשכת גילוי אלקותו ית׳ בכלל הנפשות של ישראל שבחי׳ ומדרגת השבטים יכולים כל ישראל שאת בנפשם.

ويشتمل كلٌّ منها على الآباء الثلاثة، فيكون المجموع اثني عشر؛ ومن هناك يفيض تأثير كشف ألوهيته تعالى وإنزاله إلى نفوس إسرائيل عامةً، إذ إن جميع إسرائيل يستطيعون احتمال مستوى الأسباط ومرتبتهم في نفوسهم.

וזהו שאמר הנביא על הגלות (ונתקן בתקון חצות) **למה תתענו ה׳ מדרכך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך.**

وهذا ما قاله النبي في شأن المنفى (وقد أُدرج في تيكون حَتسوت (**תקון חצות**, Tikkun Chatzos)): «لماذا تجعلنا، يا **ה׳**، نضلّ عن طرقك، وتقسّي قلوبنا عن خشيتك؟ عُدْ لأجل عبيدك، أسباط ميراثك».

פי׳ מדרכך מדת אברהם שנאמר עליו (בראשית יא) **הלוך ונסוע הנגבה כו׳ ומיראתך מדת יצחק כו׳**

تفسير ذلك: «عن طرقك» تعني صفة إبراهيم، الذي قيل عنه (**בראשית** 11): «يمضي مرتحلًا نحو الجنوب»، وما إلى ذلك؛ و«عن خشيتك» تعني صفة إسحاق (**יצחק**)، وما إلى ذلك.

וקובל הנביא למה תתענו ותקשיח לבנו ממדת אברהם ויצחק להיות רחוקים מאור פני ה׳ שיתגלה עלינו ולהיות בגלות אדום הם ענייני עוה״ז כו׳

ويرثي النبي قائلاً: لماذا تجعلنا نضلّ، وتقسّي قلوبنا عن صفة إبراهيم (**אברהם**) وإسحاق (**יצחק**)، حتى نكون بعيدين عن انكشاف نور وجه **ה׳** علينا، ونكون في منفى أدوم، أي في شؤون هذا العالم، إلخ؟

על כל פנים שוב למען עבדיך שבטי נחלתך כלומר שעם היות שבחי׳ מעלות ומדרגת האבות עצמם אינו שורה ומתגלה בנפש האדם בגלות אבל ע״י השתלשלו׳ [השתלשלות] **בחי׳ ומעלת השבטים יוכל להיות גילוי זה בכל נפש מישראל:**

على أي حال، «عُدْ من أجل عبيدك، أسباط ميراثك»؛ أي إنه مع أن مستوى رفعة الآباء أنفسهم ودرجتهم لا يستقرّ ولا ينكشف في نفس الإنسان في المنفى، فإن هذا الانكشاف يمكن أن يكون في كل نفس من إسرائيل، من خلال تدرّج مستوى الأسباط ودرجتهم (**השתלשלות**, hishtalshelus).

6 **והנה מדתו של יעקב אבינו ע״ה** [עליו השלום] **היא בחי׳ הרחמים העליונים שאפילו על כל עולמות שייך ונופל בחינת הרחמנות כו׳**

والآن، فإن صفة أبينا يعقوب (**יעקב**)، **ע״ה**، هي مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) الرحمة العلوية؛ إذ إن وصف الرحمة يصدق وينطبق حتى على العوالم كلها، كما هو موضّح في موضع آخر، إلى آخره.

כמ״ש במ״א ומדרגות השבטים יוצאי ירך יעקב הם במדריגה שלמטה הימנו דהיינו לעורר רחמים רבים על ניצוץ אלקות השורה בנפשו

أما مراتب الأسباط، «الذين خرجوا من صلب يعقوب»، فهي دون مرتبته؛ أي إن وظيفتهم استثارة رحمة غزيرة على شرارة الإلهية الكامنة في نفس المرء،

ע״י התבוננותו בגדולת א״ס ב״ה איך שהוא רם ונשא וכולא קמיה כלא חשיבי ובטול כל הנבראים במקורם ובכללם גם נפשו כשהיתה במקור חוצבה חלק

من خلال تأمله في عظمة اللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof)، تبارك وتعالى: كيف أنه متعالٍ ورفيع، وأن «كل شيء أمامه يُعدّ لا شيء»، وفي إبطال الذات (**ביטול**, bittul) الذي تعيشه جميع المخلوقات في أصلها؛ ومن بينها نفس المرء أيضًا، حين كانت في الأصل الذي نُحتت منه،

אלוה ממעל ממש שהיתה בטלה באור א״ס ממש ואיך ירדה פלאים מטה מטה מאיגרא רמא כו׳ ולפי רבוי ואריכות ההתבוננות כך תגדל הרחמנות ביתר שאת.

«جزء من **ה׳** من علٍ» حقًا، حين كانت في حالة **ביטול** في النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof) حقًا؛ وكيف هبطت هبوطًا عجيبًا، إلى أسفل فأسفل، «من ذروة شاهقة»، إلى آخره. وبقدر وفرة التأمل وطول مدته، تزداد الرحمة شدةً وعظمًا.

ועד״ז נתקן כל סדר התפלה ובפסוד״ז [ובפסוקי דזמרה] **שכמה פסוקים המספרים בשבחו ש״מ** [של מקום] **בעילוי אחר עילוי שמזה תגדל הרחמנות על ירידת הניצוץ וריחוקו מאור א״ס ב״ה כנ״ל.**

وعلى هذا النحو وُضع نظام الصلاة بأكمله؛ ففي مقاطع التلاوة والتسبيح (**פסוקי דזמרה**, Pesukei deZimra) ترد آيات كثيرة تثني على **ה׳**، تبارك وتعالى، وتصفه في درجات متصاعدة؛ ومن ذلك تزداد الرحمة على هبوط الشرارة وابتعادها عن النور اللانهائي، تبارك وتعالى، كما ذُكر أعلاه.

7 **והנה ע״י שמתעורר בחי׳ הרחמנות באתעדל״ת** [באתערותא דלתתא] **אתעדל״ע** [אתערותא דלעילא] **כמו למשל השבט וענף של אילן שכופפין אותו כו׳ אזי נמשך כל האילן.**

والآن، حين تُستثار صفة الرحمة بوصفها استثارة من الأسفل (**אתערותא דלתתא**, isarusa dilesata)، [تعقب ذلك] استثارة من الأعلى (**אתערותא דלעילא**, isarusa dileila)؛ كما في المثل، حين تُثنى عصا وغصن شجرة، وما إلى ذلك، ينجذب عندئذٍ الشجر كله معها.

כך הוא ע״י אתעדל״ת [אתערותא דלתתא] **זו שמבחי׳ ומדרגת השבטים גורם אתעדל״ע** [אתערותא דלעילא] **בחי׳ רחמים רבים להיות נמשך גילוי אור א״ס ב״ה ובחי׳ מעלות ומדרגות האבות בבחי׳ גילוי ממש בנפשו דהיינו בחי׳ דעת והרגשה כאילו רואה כו׳.**

وهكذا أيضاً، تؤدي هذه الاستثارة من الأسفل، المنبثقة من مستوى الأسباط ودرجتهم، إلى استثارة من الأعلى، هي مرتبة الرحمة الوافرة، بحيث يُنزَّل كشف النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، ومرتبة مراتب الآباء ودرجاتهم، فيظهران ظهوراً فعلياً في نفس المرء؛ أي مرتبة المعرفة (**דעת**, Daas) والإحساس بها، كما لو كان يراها، وما إلى ذلك.

וכמאמר אבינו אב הרחמן רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה כו׳ שכדי להיות לבבנו מכון וכסא להשראת בינה ודעת בבחי׳ הרגשה בלב הוא ע״י הרחמנות

وكما في الدعاء: «أبانا، أبا الرحمة، ارحمنا، وضع في قلوبنا الفهم، وما إلى ذلك»؛ فلكي يصبح قلبنا مسكناً وعرشاً لحلول الفهم (**בינה**, Binah) والمعرفة بوصفهما إدراكاً محسوساً في القلب، لا بد من الرحمة،

כי הרחמנות והדעת תלוי זה בזה. וכמארז״ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] **(ברכות לג.) כל מי שאין בו דעה כו׳:**

لأن الرحمة والمعرفة تتوقف إحداهما على الأخرى. وكما قال حكماؤنا، **ז״ל** (**ברכות** 33a): «كل من لا معرفة له، وما إلى ذلك».

8 **אך הנה גם לבחי׳ אתעדל״ע** [אתערותא דלעילא] **שיהי׳** [שיהיה] **תלוי באתעדל״ת** [באתערותא דלתתא] **זו צ״ל בחי׳ המשכה מלמעלה והמשכה זו היא ממקור הרחמים עליונים שלמעלה מעלה מסדר ההשתלשלות ששם מקור ושרש הרחמים מה שאינו מושג ונתפס בסדר השתלשלות כלל**

غير أن حتى استثارة من الأعلى (**אתערותא דלעילא**، isarusa dileila) لكي تعتمد على هذه الاستثارة من الأسفل (**אתערותא דלתתא**، isarusa dilesata)، لا بد لها من إفاضة من الأعلى؛ وهذه الإفاضة من مصدر الرحمة العلوية، الذي يعلو، علوًّا بعيدًا بعيدًا، نظام سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**، hishtalshelus)، إذ هناك مصدر الرحمة وجذرها، وهو ما لا يُدرك ولا يُحتوى عليه ضمن نظام **השתלשלות** إطلاقًا.

וכמאמר אלקי עולם ברחמיך הרבים ברחמיך דייקא כו׳ וכמ״ש במ״א וזהו וישכם לבן בבקר פי׳ לבן דקדושה הוא בחי׳ לובן העליון דהיינו בחי׳ אור עצמותו

كما في الصلاة: «يا **ה׳**، ربَّ العالم، برحماتك الكثيرة»، «برحماتك» تحديدًا، إلخ، وكما شُرح في موضع آخر. وهذا هو [المقصود بقول]: «ونهض لابان (**לבן**، Lavan) باكرًا في الصباح». والتفسير: لابان المقدس هو مستوى البياض العلوي، أي مستوى نور جوهر النور اللانهائي (**אור אין סוף**، Or Ein Sof) وماهيته، تبارك وتعالى.

ומהותו של אא״ס [אור אין סוף] **ב״ה כמשל מראה וגוון לבן שאינו דומה לכל המראות וגוונים שהגוונים שלהם נתהוו ע״י צבע משא״כ מראה וגוון לבן הוא עצמות הדבר ומהותו שלא נשתנה ולא נתהוה ע״י צבע.**

كما في تشبيه المظهر واللون الأبيض، الذي لا يشبه سائر [المظاهر] والألوان؛ فالألوان الأخرى نشأت بفعل الصبغ، أما المظهر واللون الأبيض فهما جوهر الشيء وماهيته، الذي لم يتغير ولم ينشأ بفعل الصبغ.

9 **וכן הוא עד״מ אור א״ס ב״ה בעצמו ובכבודו דלית בי׳** [ביה] **בחינת גוונין כלל דלית מחשבה תפיסא בי׳** [ביה] **ואני ה׳ לא שניתי כתיב.**

وكذلك، على سبيل المثال، شأن النور اللانهائي (**אור אין סוף**، Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، في ذاته ومجده؛ فليس فيه أي وجه من وجوه الألوان، إذ «لا فكر يدركه». وقد كُتب: «أنا، **ה׳**، لم أتغير».

ולכן כתיב והחליף את משכורתי עשרת מנים אם כה יאמר נקדים כו׳. שכל הבחי׳ עקודים ונקודים נתהוו ונשתלשלו ממנו ובירידתם והשתלשלם הם נקראים בשם עקודים ונקודים

ولذلك كُتب: «وغيّر أجرتي عشر مرات: إن قال هكذا: المنقّطة، إلخ». فجميع المستويات التي تُسمّى «ذات الحلقات» (**עקודים**، akudim) و«منقّطة» (**נקודים**، nekudim) نشأت وانحدرت منه؛ وفي انحدارها وتسلسلها تُسمّى باسمَي «ذات الحلقات» و«منقّطة».

משא״כ בראשיתם ומקורם הם בטלים ונכללים ואינם עולים בשם כלל ולכן יכול הוא להפך מבחי׳ עקודים לבחי׳ נקודים ומנקודים לעקודים ואין זה שינוי לפניו ית׳ כב״י [כביכול] **מאחר**

أما في بدايتهما ومصدرهما، فهما في حالة إبطال الذات ومندرجتان فيه، ولا تُعرفان بأي اسم. ولذلك يستطيع أن يحوّلهما [من مستوى ذات الحلقات إلى مستوى المنقّطة، ومن المنقّطة إلى ذات الحلقات]، وليس في ذلك أي تغيّر أمامه، تبارك وتعالى، على نحو ما.

שהם בטלים במציאות ואינם עולים בשם כלל לא שייך שם שינוי כלל (וזלע״ז [וזה לעומת זה] **לבן דקליפה מחליף משכורתו ממש ברמאות).**

ولأنها لا تتمتع باستقلال في الوجود ولا تُعرف بأي اسم، فلا يصحّ أن يُقال إن ثمة «تغيّرًا» هناك. (وعلى النقيض من ذلك، فإن لابان القشرة (**קליפה**، kelipah) يغيّر أجوره فعلًا عن طريق الخداع).

והנה בחינת לבן דקדושה כנ״ל שם הוא מקור הרחמים העליונים מה שלמעלה מעלה מסדר ההשתלשלות ואתערותא דילי׳ [דיליה] **בבוקר דאברהם בחי׳ חסד**

والآن، في مستوى لابان القداسة، كما ذُكر أعلاه، يوجد مصدر المراحم العلوية، وهو أرفع بكثير من نظام سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**، hishtalshelus)؛ واستثارته تكون «في صباح» إبراهيم (**אברהם**، Avraham)، مستوى الإحسان (**חסד**، Chesed)، كما كُتب (**בראשית** 22): «وبكّر إبراهيم في الصباح».

כמ״ש (בראשית כב) **וישכם אברהם בבקר להמשיך רחמים להיות אתעדל״ע** [אתערותא דלעילא] **תלוי באתעדל״ת** [באתערותא דלתתא] **המשכת הרחמים היא בבחי׳ חסד דאברהם.**

[وهذا] لإنزال الرحمة، بحيث تتوقف الاستثارة من الأعلى (**אתערותא דלעילא**، isarusa dileila) على الاستثارة من الأسفل (**אתערותא דלתתא**، isarusa dilesata)؛ وإنزال الرحمة هو من مستوى إحسان إبراهيم.

וכמאמר אהבת עולם אהבתנו כו׳ אבינו אב הרחמן כו׳. וזהו וינשק לבניו הם הם בחי׳ השבטים (שהם בני בניו ובני בנים הרי הם כבנים)

كما في الصلاة: «بمحبة أبدية أحببتنا، إلخ؛ يا أبانا، يا أبا الرحمة، إلخ». وهذا [معنى] «وقبّل أبناءه»: إنهم مستوى الأسباط (لأنهم أبناء أبنائه، وأبناء الأبناء بمنزلة الأبناء)، أي مستوى إنزال الاستثارة من الأعلى، كما ذُكر أعلاه.

בחי׳ המשכת אתעדל״ע [אתערותא דלעילא] **כנ״ל ובנותיו הן הן לאה ורחל עלמא דאתכסייא ועלמא דאתגלייא שלכל בחי׳ הללו נמשך בחי׳ לבן העליון בבחינת נשיקין ואתדבקות רוחא ברוחא.**

أي مستوى إنزال الاستثارة من الأعلى، كما ذُكر أعلاه؛ أما «بناته» فهما ليئة (**לאה**، Leah) وراحيل (**רחל**، Rachel)، العالم الخفي (عالم الانطواء، **עלמא דאתכסייא**، alma de'iskasya) والعالم الظاهر (عالم الانكشاف، **עלמא דאתגלייא**، alma de'isgalya). وإلى جميع هذه المستويات يُنزَل مستوى لابان العلوي على هيئة القُبَل، و«التصاق روح بروح».

לכל המשפיעים שהם בחי׳ בניו והמקבלי׳ [והמקבלים] **שהם בחי׳ בנותיו שיהי׳** [שיהיה] **נשפע ונמשך בהם בחי׳ רחמים עליונים להיות אתעדל״ע** [אתערותא דלעילא] **תלוי באתעדל״ת** [באתערותא דלתתא]**. ויברך אתהם כו׳.**

إلى جميع المفيضين، الذين يمثّلون مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah) «أبنائه»، والمتلقّين، الذين يمثّلون مستوى «بناته»، لكي يُمنح لهم مستوى الرحمات العلوية ويُجرى فيهم، بحيث تعتمد الاستثارة من الأعلى (**אתערותא דלעילא**, isarusa dileila) على الاستثارة من الأسفل (**אתערותא דלתתא**, isarusa dilesata).

ענין הברכה כמ״ש (שם א) **ויברך אתם אלקים ויאמר להם כו׳ ומלאו את הארץ וכבשה כו׳. דהיינו שיהי׳** [שיהיה] **תוספת ברכה והמשכה למטה עד דאתהפכא חשוכא לנהורא.**

«وباركهم، إلخ»: معنى البركة كما كُتب (ibid. 1): «وباركهم **אלקים** وقال لهم، إلخ: املؤوا الأرض وأخضعوها، إلخ»؛ أي أن تكون هناك زيادة في البركة وإيصالها إلى الأسفل، حتى ينقلب الظلام نورًا.

וכמ״ש (שם יב) **ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך שיהיו נברכים ונכללים כל בחי׳ הניצוצים שנפלו בשבה״כ** [בשבירת הכלים] **בקדושתו של זרע יעקב.**

وكما كُتب (ibid. 12): «وتُبارك بك جميع عائلات الأرض»، و«بنسلك»: أي أن تُبارك جميع الشرارات التي سقطت في انكسار الأوعية، وتُضمّ إلى قداسة نسل يعقوب (**יעקב**).

וילך וישב לבן למקומו שזמן הארת בחי׳ זו היא בבוקר זמן תפלת השחר אבל אחר התפלה מסתלק הארה זו

«ومضى لابان (**לבן**) وعاد إلى مكانه»: لأن وقت إشراق هذا المستوى هو الصباح، وقت صلاة الصباح، أما بعد الصلاة فينحسر هذا الإشراق.

ולכך צריך להתפלל בכל יום שבכל יום חוזר ונמשך הארה זו וחזר ונסתלק אחר התפלה.

ولذلك ينبغي أن يصلّي المرء كل يوم، إذ يُجتذب هذا الإشراق إلى الأسفل من جديد كل يوم، ثم ينحسر مرة أخرى بعد الصلاة.

ויעקב הלך לדרכו בחי׳ יעקב יו״ד עקב הלך ונמשך בחי׳ תורה ומצות דתורה אקרי דרך (קדושין ב:) **וד״ל** [ודי למבין]**:**

«ومضى يعقوب في طريقه»: مضى مستوى يعقوب، يود (yud) [و]عقب (akev [العَقِب])، وامتدّ إلى مستوى التوراة والوصايا (**מצות**, mitzvos)، لأن التوراة تُسمّى «طريقًا» (**קידושין** 2b). وهذا يكفي لمن يفهم.

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

This edition contains the Hebrew text وthe English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayeitzei/5/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق